

ia77

JazzFlits

15 december 2008,
6de jaargang, nummer 109

NIEUWSSELECTIE

VOLLE BAK BIJ UITREIKING EDISONS '08

In het Eindhovense Frits Philipscentrum werden 28 november de Edison Awards uitgereikt. Ging een paar jaar geleden de uitreiking nog aan iedereen onopgemerkt voorbij, nu was de avond al weken van tevoren uitverkocht en zond Radio 6 de concerten live uit. Met het Metropole Orkest onder leiding van Vince Mendoza traden alle winnaars kort op, met uitzondering van Al Jarreau, die een Edison kreeg vanwege zijn 'Lifetime Achievement' en een volledig concert gaf. Als verrassing zong Trijntje Oosterhuis, die zelf ook met een Edison was vereerd, een nummertje met Jarreau mee (foto). Andere winnaars waren onder anderen Benjamin Herman, Piet Noordijk en Brad Mehldau. De Jazzism-publieksprijs werd gewonnen door Sensuàl met zangeres Eva Kieboom.

(Foto en tekst: Tom Beetz)

AL JARREAU LEERT ARRANGEMENTEN VIA CASSETTEBANDJES

Vocalist Al Jarreau (68) kan geen noten lezen en leert daarom de arrangementen door middel van cassettebandjes. Dat vertelt hij 27 november in het Eindhovens Dagblad. Voor zijn concerten in Eindhoven en Enschede met het Metropole Orkest eind november, vroeg hij dirigent Vince Mendoza de arrangementen voor hem op een bandje in te spelen.

...vervolg op pagina 14

IN DIT NUMMER

Nieuws	pg 1
Boekbespreking	pg 6
- Vier fotoboeken (Jan J. Mulder)	
Platenrecensies	pg 7
- The Bad Plus, Masha Bijlsma, aRTET, Denis Beuret, Javon Jackson, SF Jazz Collective, The Microscopic Septet, Bob Mover, de Volkskrant-box NL Jazz, Vitaly Golovnev e.a.	
Concertverslagen	pg 12
- Pierre Courbois Sextet, Tiny Little Bigband en het Concert der Prominenten.	
En verder	
- Een winterse jazzvertelling (Fred Dubiez)	pg 5
- 100 ^{ste} verjaardag jazzliehebster (Henk de Boer)	pg 14
- Overzicht Grammy nominaties 2009	pg 15

JAZZFLITS nr. 110 staat 19 januari op www.jazzflits.nl

CONCERTAANBOD JAZZ IMPULS KOMEND SEIZOEN GROTER DAN OIT

De stichting Jazz Impuls heeft het komende seizoen 2009-2010 vijftien dubbelconcerten in de aanbieding voor podiumprogrammeurs. Ook kunnen zij via de stichting de jeugdvoorstelling Kikker heeft de Blues boeken of een optreden van de komende winnaar van de VPRO/Boy Edgar Prijs 2009. Het aanbod was nooit eerder zo groot.

Als dubbelconcert zijn in het zesde seizoen onder anderen te boeken Bert van den Brink/Maria Markesini, Fay Lovsky/Gatecrash, The Black Napkins/The Blazin' Quartet, State of Monc/Ben van den Dungen, Johnny & Mozes Rosenberg/Rob van Bavel en Han Bennink/Hermine Deurloo. De concertreeks zal ondersteund worden door televisiespotjes op de publieke omroep, radiospotjes op Arrow Jazz FM en advertenties in jazz- en dagbladen. Mensen die meer dan een concert bezoeken krijgen weer een gratis cd.

FORMATIES PETER GUIDI GOOIEN HOGE OGEN OP PRINSES CHRISTINA CONOURS

Twee formaties onder leiding van Peter Guidi, de Jazz Juniors en de Jazz Focus Big Band, zijn tijdens het laatste Prinses Christina Jazz Concours in de prijzen gevallen. Tijdens dat concours dongen op 29 en 30 november meer dan 350 jonge jazzmuzikanten naar acht prijzen mee. Het concours werd in het Bimhuis en het Muziekgebouw aan 't IJ in Amsterdam gehouden.

De jury, met onder anderen Ruud van Dijk, Benjamin Herman en Joris Teepe, koos winnaars in vier categorieën. In categorie 1 (12 t/m 15 jaar) wonnen pianist Jochem le Cointre (1ste prijs) en de Jazz Juniors (2de prijs); in categorie 2 (16 t/m 20 jaar) pianist Sebastiaan van Bavel, drummer Remi Troost (1ste prijs) en zangeres Doeschka Vrede (2de prijs); in categorie 3 (vooropleiding conservatorium) gitarist Philip Czarnecki (1ste prijs) en saxofonist Caspar van Wijk en drummer Mark Schilders (2de prijs) en in categorie 4 (bigbands) de Jazz Focus Big Band (1ste prijs) en Big Bang onder leiding van Bert Franssen (2de prijs). De winnaars kregen hun prijzen, onder meer optredens, masterclasses en een radio-opname, uit handen van zangeres Denise Jannah.

NIEUWS

PLATEN

CARLA BLEY WIL KERSTPLAAT MAKEN

Orkestleider Carly Bley wil een kerst-cd maken. Ze heeft daarvoor het traditionele repertoire in een nieuw jasje gestoken. Hoe de plaat, die mogelijk volgend jaar verschijnt, gaat klinken was 4 december in de Passionskirche in Berlijn te horen. Samen met bassist Steve Swallow schotelde ze het publiek daar kerstliederen in naar eigen zeggen 'pittige koperarrangementen' voor.

In deze tijd van het jaar ontkomen ook jazzmusici er niet aan om die 'oude en vreselijk conservatieve kerstliederen' te spelen, zo vertelde Bley, dochter van een kerkorganist, het Duitse blad JazzThing: "En als het dan toch moet, dan maar op een totaal andere manier, zij het met oog voor de traditie." Het idee om kerstliederen te bewerken, ontstond vorig jaar. De orkestleidster was toen 'Artist in Residence' bij de Essener Philharmonie. Daar in het Duitse Essen vond toen ook de eerste uitvoering plaats, eveneens met Steve Swallow en een aantal koperblazers.

FORMATIE THAT'S JAZZ DOET JAZZ UIT JAREN DERTIG TOT VIJFTIG HERLEVEN

Stukken uit de jaren dertig tot vijftig vormen het repertoire van de nieuwe Nederlandse formatie That's Jazz. Ze werden indertijd onder meer uitgevoerd door kleine formaties van Duke Ellington, Count Basie en Benny Carter. Vorige maand verscheen That's Jazz' debuutalbum 'Who's Excited', waarvoor Robert Veen de arrangementen maakte.

Veen nam ook werk van cornettist Mugsy Spanier en pianist Tad Dameron onder handen. Op de nieuwe cd staan stukken als 'Junior Hop', 'When lights are low', 'That's the blues', 'I'll remember April' en 'Sideways'. Altsaxofonist/klarinetist Robert Veen is bekend van zijn werk met The Beau Hunks en een Jimmy Lunceford-project. Behalve Veen maken trompettist Koos van der Hout, saxofonist Leo van Oostrom, pianist Cajan Witmer, trombonist Eric Heijnsdijk, bassist Jan Voogd en slagwerker Dolg Helge deel uit van That's Jazz.

De redactie en medewerkers van JazzFlits wensen u prettige kerstdagen en een voorspoedig 2009.

NIEUWSflitsen

Jazz Impuls richt vriendenclub op

Om jazzliefhebbers aan zich te binden heeft de stichting Jazz Impuls een vriendenclub opgericht. Het kost 25 euro om lid te worden. Het lidmaatschap levert een gratis cd uit het aanbod van het label JAZZ'NPULZ op, twee kortingskaarten voor een Jazz Impuls-concert en een voordelig abonnement op Jazzism Magazine.

Nieuwe cd's Susanne Alt en Tineke Postma

De saxofonistes Tineke Postma en Susanne Alt werken momenteel aan een nieuwe cd. Voor Susanne Alt wordt het haar derde plaat. Alts album verschijnt naar verwachting in maart 2009. "Ik ben muziek aan het schrijven voor mijn nieuwe cd", meldt Tineke Postma op haar website. Haar plaat wordt in februari in New York opgenomen en wordt evenals die van Alt het komende voorjaar verwacht.

Edison Oeuvreprijs voor Piet Noordijk

Altsaxofonist Piet Noordijk heeft 28 november in het Eindhovense Muziekcentrum Frits Philips 'voor zijn enorme oeuvre en buitengewone verdiensten' de Edison Jazz Oeuvre Nationaal ontvangen. Noordijk is 'een juweel' voor de Nederlandse jazz en daarom de 'terechte winnaar', aldus de jury. Vocalist Al Jarreau nam de Edison Jazz Oeuvre Internationaal in ontvangst.

Jazzmania Big Band wint wedstrijd in Kerkrade

De Jazzmania Big Band onder leiding van Peter Guidi heeft 16 november in Kerkrade tijdens de Internationale Ensemble- en Solistenwedstrijd voor jonge musici (IES) de eerste prijs veroverd in de topcategorie bigband. De eerste prijs in de concertcategorie ging naar de Jazz Focus Big Band, eveneens onder leiding van Guidi. Aan de IES namen jongeren uit Nederland, Duitsland en België mee. De wedstrijd wordt georganiseerd door het Wereld Muziek Concours.

Niels Tausk maakt cd met Duitse pianist

Trompettist Niels Tausk heeft onlangs in München een duo-cd opgenomen met de Duitse pianist Kuno Kürner. De plaat heet 'Tea for Two' en verschijnt in eigen beheer. Het album is opgedragen aan trompettist Louis Armstrong en pianist Art Tatum. Kürner studeerde in Hilversum bij Frans Elsen en in New York bij Barry Harris. Tausk heeft ook een nieuw kwartet: The Tausk Force. Een vondst van saxofonist Toon Roos, zo vertelde hij JazzFlits. Roos verzon de naam al jaren geleden, maar Tausk durft 'm nu pas te gebruiken: "Nu sta ik pas in mijn kracht. Eindelijk heb ik mezelf gevonden in deze band." Naast de leider bestaat de 'Force' uit Cajan Witmer (p), Jan Voogd (b) en Gunnar Graafmans (dr). "Deze band is veel meer dan de som der delen van vier veelgevraagde jazzmusici. Er is een grote chemie tussen de leden", aldus Tausk.

Wayne Shorter viert verjaardag in Carnegie Hall

Wayne Shorter vierde 2 december zijn 75ste verjaardag in de New Yorkse Carnegie Hall. De saxofonist deelde de feestvreugde met onder anderen pianist Danilo Perez, bassist John Patitucci en drummer Brian Blade. Shorter werd op 25 augustus al 75.

ZWITSERSE SUPERMARKTKETEN ONDERSTEUNT JONGE JAZZMUSICI

De Zwitserse supermarktketen Migros gaat tournees van jonge Zwitserse jazztalenten financieel ondersteunen. In de reeks Migros-Kulturprozent Intro presenteren de jazztalenten zich in een dubbelconcert met gerenommeerde musici.

In het komende, eerste seizoen omvat de reeks drie tournees met zes concerten elk. De volgende combinaties gaan op pad: Stefan Aeby Trio/Wolfgang Muthspiel 4tet, Odem/[em] Wollny/Kruse/Schäfer en Red Planet/Rosario Giuliani Quintet. Met de tournees hoopt Migros-Kulturprozent voor net afgestudeerde jazztalenten een weg naar het publiek te banen. Ondersteuning in deze fase van de loopbaan van 'schoolverlaters' is volgens de initiatiefnemers van groot belang en niet gebruikelijk in Zwitserland. Het hoofd van de afdeling muziek van de directie Kultur und Soziales van Migros, Mischa Damev, heeft hoge verwachtingen van de dubbelconcerten: "Dieses Modell könnte zum Katalysator für die Weiterentwicklung talentierter junger Jazzmusiker werden."

DUTCH JAZZ MEETING AMSTERDAM DECEMBER 2008

AFGELOPEN ZESDE DUTCH JAZZ MEETING GROOTSTE TOT NU TOE

De afgelopen Dutch Jazz Meeting was de grootste tot nu toe. Meer dan honderd buitenlandse bezoekers uit dertig verschillende landen waren op 11, 12 en 13 december in het Bimhuis in Amsterdam present bij de zesde editie van het evenement.

Tijdens de Dutch Jazz Meeting presenteerden Nederlandse ensembles en solisten in korte concerten het beste uit hun actuele repertoire aan organisatoren, journalisten, radiomakers en platenlabels. Ook was er 12 december een informatiemarkt, waar in Nederland werkzame groepen de gelegenheid aangrepen om zichzelf te promoten en contacten te leggen met de (inter)nationale gasten. Alle korte concerten zijn door de VPRO en Radio Nederland Wereldomroep opgenomen. De uitzendingen van de VPRO zijn eind februari en begin maart gepland op radio 6. Daarna zijn ze nog 'on demand' te beluisteren via de website <http://www.vpro.nl/dezaterdagvanzes> (klik hier).

PRIJZEN

ZES HALVE FINALISTEN VAN YPF JAZZ PIANOCONCOURS 2009 BEKEND

Zes jonge pianisten zijn 29 november geselecteerd voor de halve finale van het YPF Jazz Pianoconcours. Het zijn allen Nederlandse of in Nederland studerende jazzpianisten. De finale vindt op 25 januari in het Bimhuis in Amsterdam plaats met in de jury onder anderen de pianisten Bobo Stenson, Antonio Faraò, John Taylor, Jacky Terrasson en Enrico Pieranunzi.

De zes halve finalisten zijn Pierre-François Blanchard (27), Sri Hanuraga (22), Sandro Savino (27), Evgeny Sivstov (21), Andrea Taeggi (26) en Anne Guus Teerhuis (27). Ze werden op basis van geluidsopnamen gekozen door een jury met de pianisten Bert van den Brink, Guus Janssen en Rob van Kreefeld en onder voorzitterschap van Lodewijk Bouwens. Alle gegadigden moesten verplicht het nummer 'My Romance' van Richard Rodgers uitvoeren. In de halve finale is 'Con Alma' van Dizzy Gillespie het verplichte stuk en in de finale, waarin drie pianisten doordringen, 'Madrid' van Brad Mehldau. De winnaar van de competitie krijgt een bedrag van 3.500 eur, nummer twee 1.750 euro en nummer drie 1.000 euro.

De Young Pianist Foundation (YPF) ontplooit activiteiten 'om de kansen voor het schaarse toptalent te vergroten'. De twee meest prestigieuze projecten zijn het driejaarlijkse YPF Nationaal Pianoconcours (klassiek, sinds 2001) en het tweejaarlijkse YPF Jazz Pianoconcours (sinds 2007).

AMERSFOORT JAZZ TALENT AWARD 2009 WIJZIGT VAN OPZET

De opzet van de landelijke wedstrijd Amersfoort Jazz Talent Award (AJTA) is gewijzigd. Er vinden geen voorrondeconcerten meer plaats. De zes finalisten worden geselecteerd uit alle inschrijvingen. De finale van de vierde editie vindt 9 mei 2009 tijdens het Amersfoort Jazzfestival plaats.

De AJTA is toegankelijk voor jonge jazzmusici tot en met 28 jaar. De finalisten krijgen een half uur speeltijd, waarbij zij worden afgewisseld door andere acts van het jazzfestival. De winnaar van de AJTA wordt dezelfde avond nog bekendgemaakt en speelt dan nog een kort concert. Hij of zij gaat naar huis met als prijs 2.500 euro en een optreden op het Amersfoort Jazzfestival in 2010. Eerder wonnen contrabassist Ruben Samama (2006), gitarist Jerome Hol (2007) en de Benoît Martiny Band (dit jaar) de Award. De inschrijving sluit 20 februari 2009.

<http://www.amersfoortjazztalentaward.nl>

INSCHRIJVING DELOITTE JAZZ AWARD 2009 GESTART

Kandidaten voor deelname aan de Deloitte Jazz Award 2009 kunnen zich tot 22 januari inschrijven. De aanmoedigingsprijs van 20.000 euro (en daarmee de grootste jazzprijs van Nederland) wordt woensdag 8 april 2009 voor de achtste maal uitgereikt in het Bimhuis te Amsterdam.

De voorronde wordt 3 maart 2009 gehouden in jazzclub Toomler in Amsterdam. De vakjury bestaat uit de saxofonisten Benjamin Herman en Jan Menu, Amanda Kuyper (muziekjournalist), Jacobien Tamsma (impresario) en Bert Vuijsje (jazzjournalist). De door de jury geselecteerde kandidaten worden in zowel de voorronde als de finale begeleid door een ritmesectie onder leiding van Stefan Lievestro. De Deloitte Jazz Award is bedoeld om een bijdrage te leveren aan de loopbaan van getalenteerde jazzmusici. De prijs werd eerder gewonnen door Oene van Geel, David Kweksilber, Joris Roelofs, Stefan Lievestro, Jeffrey Bruinsma, Ben van Gelder en Michal Vanoucek.

<http://www.deloittejazzaward.nl>

NIEUWSflitsen

Half miljoen euro voor Duitse jazz

Dankzij steun van de regeringspartij SDP is in het Duitse parlement een motie aangenomen waarmee het budget voor Initiative Musik, het overheidsinstituut ter ondersteuning van de muziek, met een half miljoen euro tot 1,5 miljoen euro wordt verhoogd. De verhoging komt volledig ten goede aan de jazzsector en zal worden gebruikt om de speelmogelijkheden te vergroten.

Jack Coenen krijgt Heerlen Jazz Award

Trombonist/bandleider Jack Coenen heeft 30 november de eerste Heerlen Jazz Award gekregen. "Coenen is een bewaarde vakman. Hij kan zijn instrument laten zingen, in het grote verband van een bigband maar met evenveel gemak in een kleine bezetting", meende de jury met onder anderen Joep van Leeuwen. Coenen is leider van de Jack Million Band en docent op het Maastrichtse conservatorium. De uitreiking van de Award was de uitsmijter van het festival Heerlen Jazzt, dat gedurende de maand november werd gehouden en musici als gitarist John Scofield, saxofonist Toon Roos, trompettist Leroy Jones, drummer Pierre Courbois en trompettist Eric Vloeimans in Limburg bracht.

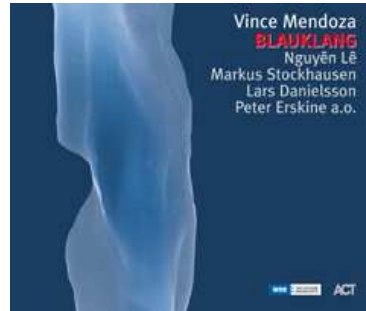

Zangeres Dorothea Jaburek. (Foto: Paulino Jiménez)

Vooraf Europeanen in Brusselse vocalistenwedstrijd

De vierde editie van 'Voices Now', de Brussels International Young Jazz Singers Competition, was een grotendeels Europese aangelegenheid. Van de twaalf vocalisten kwamen er maar twee van elders: een zangeres uit Canada en een zanger uit de VS. Onder anderen de zangeressen Natasha Wuyts (België), Dorothea Jaburek (Oostenrijk), Irène Serra (VK) en Barbara Bürkle (Duitsland) gingen van 9 tot en met 13 december de strijd met elkaar aan. De deelnemers, een man en elf vrouwen, werden geselecteerd uit 79 kandidaten uit 24 landen. De voorronden vonden in de Brusselse jazzclub The Music Village plaats en de finale, 13 december, in de Ancienne Belgique. Daar presenteerden de drie overgebleven vocalisten zich in een set van twintig minuten aan een jury met collega's als David Linx, Jihye Lee (winnaar van vorig jaar) en Denise Jannah. Elke finalist zong een versie van Joni Mitchells 'The River'. Gedurende het gehele concours werden de kandidaten begeleid door Sabin Todorov (p), Sal la Rocca (b) en Lionel Beuvers (dr). Er waren geen Nederlandse deelnemers. Bij het samenstellen van deze JazzFlits was de uitslag van de wedstrijd nog niet bekend.

PRIJZEN VERVOLG

TWEE NOMINATIES GRAMMY AWARD '09 VOOR VINCE MENDOZA

Orkestleider/arrangeur Vince Mendoza is voor twee Grammy Awards genomineerd. In de sector jazz dingt hij mee naar de Grammy 'Best Large Ensemble Jazz Album' voor zijn album 'Blauklang' (zie afbeelding). En met het arrangement van 'Alfie' van het album 'The Look of Love – Burt Bacharach Songbook', dat hij met zangeres Trijntje Oosterhuis en het Metropole Orkest maakte, is hij in de race voor de Grammy 'Best Instrumental Arrangement Accompanying Vocalist'. De Grammy Awards worden op 8 februari 2009 in Los Angeles uitgereikt.

De nominaties voor de Grammy Awards zijn in ruim dertig sectoren verdeeld, zoals pop, jazz, polka, gesproken woord, klassiek, gospel etc. Elke sector is weer onderverdeeld in een aantal categorieën. Platen die tussen 1 oktober 2007 en 1 oktober 2008 verschenen, kunnen worden genomineerd. In de sector jazz zijn dertig cd's genomineerd. Amerikaanse artiesten geven daarbij de toon aan. Er zijn vier Europeanen genomineerd, te weten gitarist John McLaughlin, trompettist Till Brönner en de zangeressen Norma Winstone en Stacey Kent. De Grammy Awards worden jaarlijks uitgereikt door de Amerikaanse muziekindustrie. Volgend jaar gebeurt dat voor de 51ste keer. De volledige lijst van nominaties is te vinden op pagina 14.

OVERIG

REGIONALE ZENDER WEST SCHRAPT WEKELIJKS JAZZPROGRAMMA

De regionale zender voor Zuid-Holland, Radio West, schrapt per 1 januari 2009 het wekelijkse programma Jazz op West uit de programmering. Programmamaker/trompettist Michael Varekamp kreeg te horen dat de zender zich nadrukkelijker gaat richten op de oudere doelgroep en dat zijn programma niet in dat 'format' past. Bovendien zou het te weinig luisteraars hebben.

Ook een programma voor popliefhebbers en één met 'verrassende' muziek verdwijnen. Zowel Varekamp als de makers van deze programma's betreuren het besluit en menen dat de radiozender hiermee de publieke taak verzaakt. De zender moet er voor de hele regio zijn en niet alleen voor een bepaalde leeftijdscategorie, zo zeggen ze in een open brief: "Juist in de avonden, als radio die bijzondere intimiteit krijgt, kunnen de kleinere groepen luisteraars bediend worden." In de brief roepen ze eenieder op om bij de directie en hoofdredactie van Radio West tegen het besluit te protesteren.

EEN JAZZVERTELLING

Door Fred Dubiez

EEN WINTERSE JAZZVERTELLING

In een kleine kroeg in het hart van Amsterdam kwam op een zaterdagavond rond Kerstmis, tijdens een van de koude winters van het 'fin de siècle' (ik spreek hier uiteraard over de twintigste eeuw) weer eens het gebruikelijke groepje uitstekende jonge musici bijeen met wie ons land inmiddels zo rijk gezegend was. De getalenteerden begonnen elkaar in die tijd welhaast te verdringen en hoewel dat tot gevolg had dat er muziek van de hoogste orde gemaakt werd, was de andere kant van de medaille dat alleen de allerbesten een kans kregen en soms de slimsten, zoals dit in Amerika al lang het geval was. Die avond waren er niet meer dan vier musici aanwezig: een jonge tenorsaxofonist, een pianist, een drummer en een bassist. Allen eigenlijk van hetzelfde kaliber. Sommige mensen van na 1960 denken wel eens dat het in de jaren vijftig allemaal koek en ei was (en dan reppen we nog niet eens over de tijd daarvoor) met zijn Jazz Messengers en Modern Jazz Quartet, maar degenen die deze tijd nog hebben meegemaakt, weten wel beter. Wat ik hiermee wil zeggen is dat net als toen, de muzikanten - op die zaterdagavond in dat kleine café - erg blij waren dat er tenminste nog wát publiek was komen opdagen. Er zijn gelukkig nog steeds mensen die door hebben dat jazz waarschijnlijk de prachtigste muziek van de laatste hon-

derd jaar is. In elk geval inspireerde hun aanwezigheid de jonge musici zo dat ze regelmatig de pan uit swingden en dan weer ballads ontroerend vertolkten. Het leek wel of de jonge saxofonist op die avond z'n ideeën regelrecht ingefluisterd kreeg door gelijktijdig zowel Prez als Trane (van-

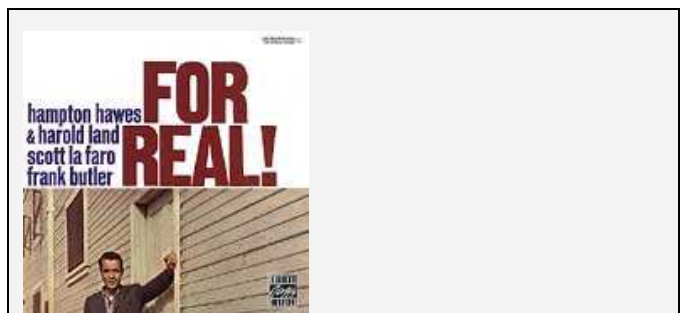
zelfsprekend met behoud van z'n eigen identiteit!). Soms was het zelfs of je de gestalte van beide heren even in de, toen nog toegestane, sigarettenrook zag verschijnen. Maar dat zal wel verbeelding zijn geweest; tenslotte kan het gebruik van sommige spiritualiën, voor zover geconsumeerd, zekere beelden oproepen.

Ook de pianist, de bassist en de drummer speelden op de toppen van hun kunnen en je kon je op die avond levendig voorstellen dat mensen als Powell, Pettiford en Philly Joe met een zekere naijver toekeken, hoewel ze gelukkig al jaren boven de materie verheven waren.

Hoewel iedereen geïnspireerd was, wil ik me wat deze avond betreft, beperken tot de bassist en zijn instrument. Ik merkte al op dat alle vier vol overgave aan het spelen waren en het ligt dan ook voor de hand dat hij voor de andere drie niet onderdeed en in muzikaal opzicht was dat ook zo. Toch was hij een beetje in het nadeel.

Jonge muzikanten hadden en hebben, want daar wringt hem nou net de schoen, wel eens niet zo veel geld - en dat is ook nog een understatement. Het gevolg daarvan was dat hij nog steeds niet in het bezit was van de voor hem ideale bas, hoewel hij, dankzij de tegenwoordig uitstekende jazzopleidingen aan de Nederlandse conservatoria, in staat was heel wat technische hindernissen te overwinnen.

Enfin, ook geïnspireerde muzikanten moeten soms pauzeren om rustig van een pilsje te genieten en zo kwam het dat ik in gesprek raakte en even niet oplette. Pas vlak voordat de tweede set begon, zag ik dat de bassist stond te praten met een mij niet direct bekende heer van onbestemde leeftijd. Ik zag hem nog een gebaar maken van: 'wat mij betreft OK' met als gevolg dat deze muzikant, want het was nu wel duidelijk dat het een collega-musicus was, de bas ter hand nam om het eerste stuk met de overige drie mee te spelen. De keuze bleek op een ballad gevallen te zijn die ooit vaak door Bill Evans en zijn trio werd gespeeld en al snel werd het duidelijk dat we hier niet met de eerste de beste van doen hadden. De andere leden van het ensemble hadden dat gelukkig eveneens snel door en de saxofonist gebaarde dan ook dat er wel een chorusje of wat soloruimte voor hem in zat. Eerst was de aandacht van de aanwezigen er nog niet helemaal bij, maar allengs begon het opvallend stil in het café te worden; met uitzondering van de klanken die de bas voortbracht, natuurlijk. Het leek wel of die steeds mooier werden. De onbekende bassist speelde het ene chorus na het andere en op den duur wist niemand nog of hij nu tien minuten aan het improviseren was of al twee uur. Soms klonk het instrument als de cello van Mstislav Rostropovich, dan weer als de bas van Ray Brown op z'n sonoorst. Hij zong en hij zong en leek in niets meer op de bas zoals die eerder op de avond had geklonken, hoe goed de jonge bassist ook speelde. Eindelijk gaf de onbekende musicus te kennen dat hij gezegd had wat hij zeggen wilde en de andere drie zetten weer in om het afsluitende thema te spelen, want dat was alles wat hen hierna nog restte. Toen iedereen bekomen was van al deze emotie had de onbekende bassist het café alweer onopgemerkt verlaten. Toen ik de deur uitstapte om de laatste metro te halen, hoorde ik nog net de jonge bassist tegen de drummer zeggen: Deed hij jou ook niet een beetje aan Scott LaFaro denken?

Scott LaFaro werd vooral bekend door zijn deelname aan het trio van pianist Bill Evans met drummer Paul Motian. Voornamelijk hij (maar ook een tijdgenoot als Albert Stinson mogen we niet over het hoofd zien) 'bevrijdde' de contrabas van het vaste metrum. Zijn virtuositeit en de melodieuze dialogen met Evans maakte duidelijk dat hij een uitzonderlijk talent was. Behalve met Bill Evans maakte hij onder meer opnamen met Harold Land ('For Real') op Contemporary; kwartetopnamen met het trompetfenomeen Booker Little ('Booker Little') op Time en met Ornette Coleman ('Free Jazz') op Atlantic. 'Scotty' is altijd een jeugdige bassist gebleven want hij overleed in 1961 op 25-jarige leeftijd ten gevolge van een auto-ongeval. (FD)

JAZZ OP PAPIER

Door Jan J. Mulder

FOTO'S VAN POPPSIE EN HOPPY

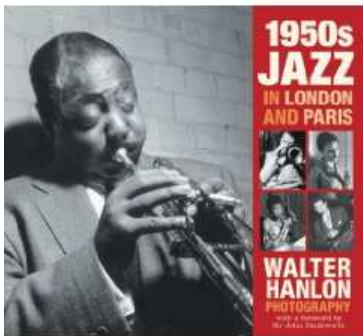
'PoPsie, N.Y.' was zijn signatuur: beide letters p in zwierige kapitalen en tussen aanhalingstekens. Hij was de maker van talloze publiciteitsfoto's uit de Amerikaanse muziekwereld. Overall kwam je zijn werk tegen, al werd je daarvan doorgaans onwetend gehouden. Zo publiceerde het blad Rhythme in mei 1951 een foto met het bijschrift 'Stan [Getz] gaat rustig door met het verwisselen van een rietje terwijl Miles [Davis] hem een idee uitlegt'. Dat was tijdens de opnamen van de Metronome All Stars. De naam PoPsie kwam er niet op voor; namen van fotografen werden sowieso nooit vermeld. Drie jaar later wijdde het Metronome Jaarboek een portfolio aan hem.

PoPsie (1920-1978) was van Griekse afkomst, heette eigenlijk William Sezenias, maar adopteerde de naam Randolph. Ook zijn artiestennaam was een verbastering uit het Grieks. Door baantjes in de muziekindustrie kreeg hij vrije toegang tot de musici. Uit de nagelaten negatieven selecteerde zijn zoon Michael er zo'n 150. Dat resulteerde in een stevig, ruim opgezet boek met één paginavullende foto op de oneven pagina's.

De voortreffelijk afgedrukte foto's lopen vanaf een zingende Billie Holiday uit 1940 tot aan een van zijn favoriete dubbelportretten, dat van Count Basie en Billie Taylor bij de uitreiking van een Grammy Award in 1973. Zo is er ook een van Dizzy Gillespie met John Coltrane en Charlie Parker met Lionel Hampton. Naarmate de jaren vijftig vorderen, wordt het aandeel van het popwezen groter; de verhouding jazz-pop is ongeveer 1 : 1. Maar ook dan zijn er unieke duofoto's bij, zoals die van dj Alan Freed, de munter van de term rock-'n-roll, met Salvador Dalí!

Michael Randolph. PoPsie N.Y. : Popular music through the camera lens of William 'PoPsie' Randolph. - Milwaukee WI : Hal Leonard, 2007. - 224 pag; 26x26 cm. - ISBN 978-1-4234-2362-1 geb. Prijis 30 dollar

De bekende Engelse fotografe en publiciste Valerie Wilmer had onlangs een foto gebruikt voor een van haar publicaties en kwam er achter dat de fotograaf, Walter Hanlon (1926), nog onder ons was. Dat deed hem een greep doen

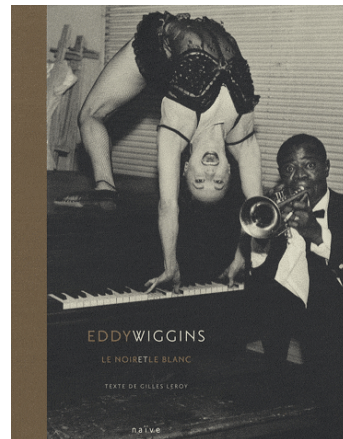
in zijn ladenkast, wat tot een expositie leidde en een boek. Het geeft ons een blik op de naoorlogse, Britse bop- en tradscene zoals de Johnny Dankworth Seven, waarvan de leider thuis een arrangement zit te noteren. Verder een Sarah Vaughan, die zich opmaakt voor een optreden, en een kiekje van Pearl Bailey en Louie Bellson, wier huwelijk in Londen werd gesloten. Hanlons opnamen kenmerken zich door zachte contouren en af en toe een onwezenlijke, wat spookachtige lichtinval. In het geval van de blinde pianist Eddie Thompson werd dat misschien wel toepasselijk geacht.

Walter Hanlon. 1950s Jazz in London and Paris. - Stroud UK: Tempus, 2008. - 95 pag; 23x25 cm. - ISBN 978-0-7524-4578-6 softc. Prijis 16 pond

Valerie Wilmer komt er ook aan te pas in een fotoboek van John Hopkins, bijgenaamd Hoppy, nu in de 70. Zij schreef een van de vier tekstbijdragen. Hopkins' werk dateert van de roerige jaren zestig. Doordat hij zich later helemaal op de Londense subcultuur wierp, schoot het fotograferen erbij in. De foto's betreffen de opkomst van de Beatles en de Stones, de kale bebouwing van Notting Hill, demonstraties, de drugshandel, bijeenkomsten van 'beat poets' etc. En daar zien we zowaar Simon Vinkenoog tussen collega's als Gregory Corso en Christopher Logue. De circa tachtig jazz- en bluesfoto's (van de 180) variëren van haarscherpe close-ups van John Coltrane en Oscar Peterson tot wazige en warrige opnamen van repetities van de Carla Bley band in een lege fabriekshal in New York.

From the hip : photographs by John 'Hoppy' Hopkins 1960-1966. - Bologna, Italië : Damiani, 2008. - 159 pag. ; 22x31 cm. - ISBN 978-88-6208-018-7 geb. Prijis 40 euro

Over Eddy Wiggins (1904-1989) houdt inleider Gilles Leroy een typisch Franse overdenking, maar uiteindelijk komen er enkele feiten. Wiggins werd geboren in New Orleans, kwam na omzwervingen in de States in 1933 naar Parijs om nooit weer terug te keren. Hij werd correspondent van de Chicago Defender, een invloedrijk weekblad van de zwarte gemeenschap, en in een column onder de titel

Montmartre deed hij daarin verslag van het theaterleven in Parijs. Na de bevrijding huurde hij daar een kamer waar hij meer dan veertig jaar verbleef. Vanaf 1954, toen het theater Olympia geopend werd, probeerde hij artiesten over te halen hun optredens voort te zetten in een café, genaamd Haynes. In kleed- en repetitieruimtes schoot hij zijn platen: obers, de garde-robejuffrouw, portier, ouvreuse, gasten en

dansers, zowel professionele als flirtende en opvallend veel zoenende paren. En uiteraard de artiesten zelf, onder wie jazzmusici; ik schat op zo'n vijftig van de 130 foto's: Lucky Thompson bij een wachtende taxi, de lange Dexter Gordon hangend tegen een reclamezuil, Lionel Hampton, Ernie Wilkins, de Franse drummer Gérard Pochonet, en altijd met vrouwen om zich heen ...

Het boek houdt, bij al het bruisend uitgaansleven, ook een aanklacht in. Leroy wijst op de schamel ingerichte hotelkamer van Louis Armstrong, met een gammel bed en een wankelende bedlamp. En dat voor een man die groot op de pui van de Olympia staat geafficheerd.

Een minpuntje bij dit soort boeken: de identificatie van alle geportretteerden is nooit zoals we zouden wensen. Zo is de op pag. 38 staande trombonist waarschijnlijk Quentin Jackson en zou de 'musicien' die wat op een orgeltje uitprobeert met een altsax naast zich Sonny Criss kunnen zijn (pag. 105).

De fotograaf, die geen nakomelingen had, werd de laatste jaren van zijn leven onder hoede genomen van een broederorde, waaraan hij ook zijn fotowerk naliet.

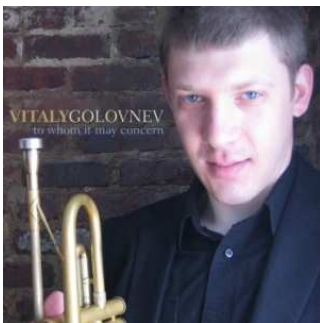
Eddy Wiggins. Le noir et le blanc. - Parijs : Naïve, 2008. - 169 pag. ; 29x24 cm. - ISBN 978-2-35021-119-0 geb. Prijis 45 euro

CD-RECENSIES

aRTET
Watts Up
W.E.R.F.

Het is de hoogste tijd dat het innemende Vlaamse aRTET eens in Nederland gaat optreden. In 2006 won het kwintet op een snikhete zomerdag de wedstrijd 'Jong Jazztalent in Gent', onderdeel van het inmiddels Gent Jazz geheten jaarlijkse jazzfestival. En nu is er het debuutalbum 'Watts Up'. Gitarist/leider en gedegen componist François Delporte vindt dat het groepsgeluid wel iets weg heeft van waar ECM voor staat. Daar ben ik het niet mee eens. Het geluid van aRTET heeft ontegenzeggelijk meer peper en zout. De leider tekende voor alle smaakvolle en swingende stukken op de cd. Zijn eerste invloeden waren een paar rock- en metalgroepen, die hij probeerde na te volgen nadat hij van zijn vriendin een gitaar cadeau had gekregen. Mooi, dat het geen piccolo was! Maar laat er geen misverstand over bestaan: dit aRTET is een zeer hechte groep met uitgekende stukken die alle vijf musici uitnodigen of zelfs dwingen er serieus mee om te gaan. Mijn favoriet is 'Not A Safe Place' waarin tenorist Tom Callens met vloeiende bewegingen (vleugje Warne Marsh?) zijn goedlopende zinnen aan een rijgt, inclusief de punten, komma's en uitroptekens. Een van harte aanbevolen productie.
(Jaap Lüdeke)

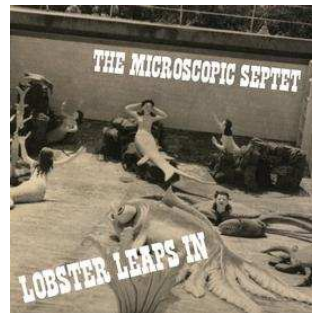

VITALY GOLOVNEV
To whom it may concern
Tippin' Records

Het is bijna een zegen dat steeds meer Europese muzikanten in de stad New York en omgeving in positieve zin weten op te vallen. Van niveaoverschillen tussen die Europeanen en de autochtonen is eigenlijk geen sprake meer, wat weer tot gevolg heeft dat er in allerlei formaties een mix ontstaat die hier en daar heel bevredigend werkt. Een goed voorbeeld van een op cd debuterende Europeaan is de Russische trompettist Vitaly Golovnev. Hij is in Nalchik geboren en zal daar ongetwijfeld muziekles hebben gehad. November 2003 arriveerde Vitaly vol verwachting in New

York en vervolgde bij deze en gene zijn studie. Het duurde niet lang of Vitaly werd gevraagd voor de Mingus Big Band, de Dave Berger's Sultans of Swing en het Hal Mckusick (!) Nonet. Sinds 2005 heeft hij eigen groepen en besteedt veel aandacht aan het componeren. Dat blijkt overduidelijk uit de muziek op de cd 'To whom it may concern'. Toon, techniek en timing gaan hand in hand met zijn onstuimig springende ideeën. In een kort overzicht bij de cd meldt hij dat de inspiratie voor een deel verborgen zit in de muzikale erfenis van de zo vroeg gestorven trompettist Booker Little. Het pleit alleen maar voor Vitaly's smaak.

Na Valery Ponomarev en Alex Sipiagin is er nu dus weer een beloftevolle Russische trompettist op het toneel verschenen. Het contingent Europese jazzmusici in New York heeft versterking gekregen, dat is wel duidelijk. Via 'uitzending gemist' van de ConcertZender, kunt u Vitaly Golovnev horen in de programma's Lüdeke Straightahead (?) van 16 november en 7 december. **Klik hier op:** <http://www.concertzender.nl/>.
(Jaap Lüdeke)

MICROSCOPIC SEPTET
Lobster Leaps In
Cuneiform Records (www.cuneiformrecords.com)

Begin jaren tachtig waren de Micros (zoals hun koosnaam luidde) een populaire band in New York, die regelmatig voor uitverkochte zalen in de oude Knitting Factory zorgde. Na vier lp's was het echter genoeg voor de vier saxofonisten plus ritmesectie. Toen Cuneiform Records besloot om een groot deel van hun oude materiaal samen te pakken op twee dubbel-cd's, leek een reünie nog niet zo'n gek idee. En nu ligt er voor het eerst in twintig jaar weer een nieuwe plaat: 'Lobster Leaps In'. Gelukkig hebben de zeven inmiddels al wat oudere heren nog even veel lol als in de dagen dat de altsaxofonist John Zorn heette. De groep speelt muziek met een vette knipoog naar, maar evengoed heel veel liefde voor, allerlei oude genres. Zo is de opener, Wayne Horvitz' 'Night Train Express' een soort eerbetoon aan de swingband, Basie-stijl. Hetzelfde geldt voor het parodistisch getitelde titelstuk, van de hand van sopraansaxofonist Philip Johnston. Rhythm & Blues is ook een favoriet genre van de Micros, zoals te horen is in het lekker vette 'Life's Other Mystery'. En in 'Disconcerto for Donnie' (van pianist Joel Forrester) wordt een vreselijk misgelopen vakantie in het Caribisch gebied van altist Don Davis getoonzet. Het resultaat: een lekker door de bocht gierende calypso met zang van alle heren. Als Willem Breuker in New York was geboren in plaats van Amsterdam, was dit zijn band geweest. (Herman te Loo)

Bekijk het Microscopic Septet op YouTube:
<http://nl.youtube.com/watch?v=SMjJrp5bGkw&feature=related>

CD-RECENSIES VERVOLG

DENIS BEURET

Alone

Leo Records

Vreemd dat deze man nog zo onbekend is. De Zwitserse bastrombonist Denis Beuret heeft namelijk met 'Alone' een puike soloplaat afgeleverd. Beuret improviseert met behulp van bastrombone en elektronica. Bij dat laatste gebruikt hij veel trombone-eigen klanken, zodat we veel overdubs, loops en grooves horen die tromboneachtig klinken. Dat is mooi, want de klank die hij uit het pure instrument haalt, is wonderschoon. Met zijn rijke, romige geluid komt hij ergens in de buurt van Wolter Wierbos en Nils Wogram. Doordat hij elektronisch niet in piepjes en bleepjes grosiert, wordt de muziek ook nergens freakiger. Ook zijn arsenaal aan akoestische mogelijkheden is enorm. Dubbel-tonen, spelen met andere mondstukken (fluit, klarinet), meezingen door het instrument, hij kan het allemaal, en maakt er smaakvol en muzikaal gebruik van. Dat maakt deze solo-tromboneplaat ook uiterst geschikt voor muziek liefhebbers die niet per se trombonespecialisten zijn. Laat u zich ook niet afschrikken door de abstracte computertitels als 'MP-01' of 'MaxLoop03'. Beuret is duidelijk minder fantasieerijk in het bedenken van titels dan in het maken van muziek. En het laatste is toch wat telt. (Herman te Loo)

JAVON JACKSON

Once Upon A Melody

Palmetto Records

Zie het maar eens bij te houden. 'Once Upon A Melody' is inmiddels Jacksons vierde cd voor het nogal chique label Palmetto van de succesvolle producer Matt Balitsaris. Jackson (43) heeft mij door de jaren heen bij Blakey, Hubbard en de Harper Bros. nooit zo kunnen bekoren. Geen sprankelende impulsen, zeker geen fraaie sound, en ook geen boeiende repertoirekeuze. Misschien dat een opwelling van zelfkennis hem ertoe heeft gebracht terug te grijpen op pakkende stukken van zijn idolen, want de cd herbergt werk van Rollins ('Paradox'), McCoy Tyner ('Inner Glimpse') en van meestercomponist Wayne Shorter ('One by One'). Wat hij er precies aan gedaan heeft weet ik niet, maar Javon Jackson rekent op deze cd aardig af met alles wat ik aan negatiefs net over hem heb opgerakeld. Nu sprankelt het wel, is zijn sound kogelrond en word je nieuwsgierig naar de volgende stukken. Pianist Eric Reed, bassist Corcoran Holt en drummer Billy Drummond leveren ook nog toffe bijdragen. (Jaap Lüdeke)

 Bekijk Javon Jackson op YouTube:
<http://nl.youtube.com/watch?v=zUt6YGLohNU>

SF JAZZ COLLECTIVE

Live 2008-12-05

Original Compositions & Works by Wayne Shorter

SFJazz Records (3 cd's)

'Live 2008-12-05' is alweer de vijfde ronde voor het gezelschap dat langzaam maar zeker bekendheid krijgt onder de naam SF Jazz Collective. Het was een aardig idee om vanaf de oprichting in 2004 steeds een Amerikaanse jazzcomponist te belichten tijdens de talrijke tournees in de VS en Europa. Dat eerste jaar werden meteen maar stukken van Ornette Coleman bewerkt door de aanwezige musici. Daarna volgden Herbie Hancock, John Coltrane en Thelonious Monk. De composities van McCoy Tyner staan volgend jaar centraal.

Deze keer zijn de intrigerende werken van 'tunesmith' (edelsmid) Wayne Shorter aan de beurt. Ze komen in allerlei gedaantes voorbij, maar echte meezingers zullen het helaas nooit worden. Miquel Zenón arrangeerde 'Armageddon' waarin trompettist Dave Douglas, tegen z'n gewoonte in, een niet bijster geïnteresseerde indruk maakt. Hij zal toch niet alleen gevraagd zijn om het collectief wat hipper te laten klinken? 'Infant Eyes' kreeg een bewerking van tenorist Joe Lovano. Joe ontpopt zich sinds enige jaren als een ware goeroe die met overtuiging één is geworden met welke muziek hij ook speelt. En leiderschap is hem ook al niet vreemd.

De leden van de Collective namen in vrijwel alle gevallen ook 'originals' mee op reis. Trombonist Robin Eubanks bijvoorbeeld leeft zich helemaal uit in zijn 'Breakthrough'. Je hoort vrolijk geschetter en een losse benadering die je - zo lijkt het - bij Dave Holland niet zo gauw zult waarnemen. Disc een sluit af met Shorters 'Yes and No'. Het levert een rinkelende vibrafoon solo op van Stefon Harris, het arrangement is van de drummer Eric Harland. De ritmesectie die doorgaans goed stand houdt bestaat verder uit: pianiste Renee Rosnes en bassist Matt Penman. Op cd twee neemt Dave Douglas revanche met een koppige bewerking van zijn eigen stuk 'Secrets of the Code'. Lovano en Harris treden daarin naar voren. Cd drie bevat een voor mij onbekende compositie van Shorter, opgedragen aan, en getiteld 'Aung San Suu Kyi'. Zij is de politica die tot op heden in Birma al jaren door het bewind wordt vastgehouden en getreiterd. De derde cd is in het algemeen wat vrijer van karakter en biedt de luisteraar voldoende solo-werk van vooral de favorieten Joe Lovano, Robin Eubanks en Stefon Harris. Hij zorgde met zijn vibrafoon voor de welkome extra kleuring in de muziek. Beste solo van die drie cd's? Lovano in zijn bloedeigen: 'This, That and the Other'. En meestercomponist Wayne Shorter? Hij is in augustus 75 jaar geworden. (Jaap Lüdeke)

 Bekijk het SF Jazz Collective op YouTube:
<http://nl.youtube.com/watch?v=xEIixpyMFag>

CD-RECENSIES VERVOLG

BOB MOVER *It Amazes Me...* Zoho Music

Altsaxofonist Bob Mover (56), af en toe ook op tenor, heeft al een hele carrière achter de rug. En toch wed ik dat weinigen hem kennen. Mover had in de jaren zestig les van onder anderen Phil Woods, Richie Kamuca en Al Cohn, voorwaar een stel deftige docenten. In 1975 verscheen hij met Chet Baker op het NOS Jazz Festival in Laren. Daar ook bleek Mover over originele opvattingen te beschikken: echt altgeluid (beetje wollig) en soepele lijnen die sympathieën voor het kunstenaarschap van Lee Konitz verraadden. Dat jaar in Laren zong Baker uiteraard ook, en of dat de aanleiding voor Mover was jaren later op deze cd 'It Amazes Me...' maar even in zes stukken zijn stem te laten horen weet ik niet, maar voor mij had hij dat rustig achterwege kunnen laten. Typisch is dat hij op tenor lang niet zo los is als op z'n alt. Desondanks zegt Hank Jones over hem: "Bob is one of the greatest and most underexposed musicians in the history of jazz." En dat doet mij weer denken aan de titel van deze tegenvallende cd. Bob Mover heeft tot voor kort jarenlang muziekles gegeven aan de McGill University in Montreal. Zal dat het euvel zijn? (Jaap Lúdeke)

 Bekijk Bob Mover op You Tube:
<http://nl.youtube.com/watch?v=ciYESoqCtHc>

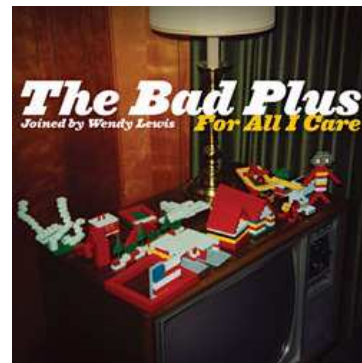

MASHA BIJLSMA BAND *Whispers and Moans* LionJazz

Onconventioneel en authentiek. Beeldend en veelzeggend, door de sensibele wijze van zingen en het ingetogen spel van de band. Masha Bijlsma zingt de woorden niet alleen maar laat ze vooral horen naar de aard van hun betekenis en hoe zij die ervaart. Daardoor krijgen de teksten een inhoudsvolle, doorleefde en vooral persoonlijke dimensie. Teksten die gaan over leven als overleven, over de pijn van het afscheid nemen en over de koestering van het leven dat ontstaat. De cd 'Whispers and Moans' gaat over die veelkleurige cyclische karakteristiek van het bestaan, over broze verbindingen tussen mensen, uitgevoerd in stemmige herfsttinten en een melancholieke maar niet zwaarvoedig timbre. De soms fragiele arrangementen bieden een decor waarin het licht met het donker speelt. Bijlsma krijgt de gelegenheid om zorgvuldig accenten te leggen die de zeggingskracht verhogen. Het is muziek die de tijd neemt en weldoordacht de ruimte vult waardoor ook details in het spel van de musici belang krijgen. Dat

geldt op de eerste plaats voor de leden van haar kwartet, met Rob van den Broeck op piano, Henk de Lint op contrabas en Dries Bijlsma op drums. Hun spel is zeer verfijnd, bij tijd en wijle zelfs delicaat of bijna aarzelend om de tere balans in tact te houden. Tony Lakatos op tenor- en sopraansax en Bart van Lier op trombone vergezellen de band en leveren stijlvolle soli. Het album krijgt door het thematisch zorgvuldig gekozen repertoire een conceptuele structuur. Een vorm die versterkt wordt doordat het ingehouden openings- en titelnummer 'Whispers and Moans' muzikaal en tekstueel als het ware preludeert op het meer opgetogen slotnummer 'Breathing'. Van gefluisterde weelklacht tot ruimte om breeduit te ademen. Een bijzondere plaat.

(Frank Huser)

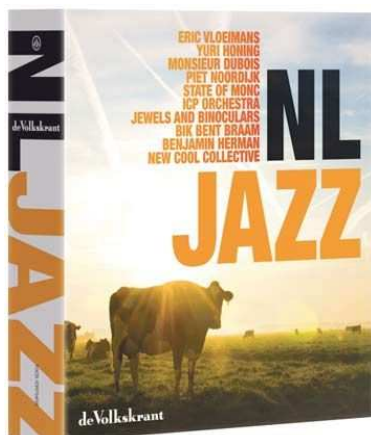

THE BAD PLUS *For all I care* Do the math records

De titel van de cd 'For all I care' heeft misschien op het eerste oog een negatieve klank als in de uitdrukking 'het kan me niet schelen'. Maar voor The Bad Plus is deze zin, ontleend aan het nummer 'Lithium' van Kurt Cobain, een hommage aan alle muziek ongeachte stijl of herkomst. Of het nu gaat om componisten van modern klassiek werk als Ligeti, Stravinsky of Babbitt of om 'standards' van popmuzici als Roger Waters en David Gilmour van Pink Floyd, de gebroeders Gibb van de Bee Gees of Kurt Cobain van Nirvana, het is voor hen allemaal de moeite van het exploreren waard. Zoals dus ook blijkt uit 'For all I care', dat werken van onder anderen bovengenoemde musici bevat. Twee elementen vallen bij het achtste album van dit trio meteen op. Het bevat uitsluitend covers en op vrijwel alle nummers wordt gezongen door Wendy Lewis, die in haar zang min of meer hetzelfde adagium van 'deconstrueer en reconstrueer' hanteert als The Bad Plus traditioneel doet met de covers die het speelt. Want dat is op 'For all I care' niet anders en het ongewijzigde handelsmerk van dit trio. De keuze voor Lewis pakt schitterend uit. In de wijze waarop zij met haar zang de nummers zingt en interpreteert, is haar stem meer instrument. Wendy is meer bandlid dan dat sprake is van een band die een zangeres begeleidt. 'For all I care' is zowel een typische The Bad Plus plaat als een interessante nieuwe stap in zijn muzikale ontwikkeling. (Frank Huser)

Interviews met de leden van The Bad Plus zijn te zien op <http://www.youtube.com/user/wxxitube> bij de jazzinterviews. Voor 'The making of For all I care': <http://www.youtube.com/watch?v=-19H9s6mrGY>.

CD-RECENSIES VERVOLG

**SUBLIEME BOX NEDERLANDSE JAZZ
VAN DE VOLKSKRANT**

In opdracht van z'n werkgever, De Volkskrant, stelde recensent Koen Schouten onder de titel 'NL Jazz' een tiendeelige cd-box samen van de beste Nederlandse jazz van de afgelopen tien jaar. Hij kreeg daartoe de medewerking van het label Challenge, dat echter ook buiten z'n eigen stal muziek kon betrekken. In tien kartonnen hoesjes met het oorspronkelijke artwork (en met daarnaast een nuttig boekje met bezettingen, tracklistings en korte commentaren) zit het allemaal in een uiterst betaalbare box.

Onder de muzikanten die de selectie haalden, zitten de 'usual suspects', zoals trompettist Eric Vloeimans (met Fugimundi), en de saxofonisten Benjamin Herman (met kwartet én New Cool Collective Big Band) en Yuri Honing (met Wired Paradise). Daarnaast top-impro (ICP, Bik Bent Braam), dansbare jazz (State of Monc, Monsieur Dubois), kamerjazz (rietblazer Michael Moore's Jewels and Binoculars) en bebop (saxofonist Piet Noordijk). Het is een fraai geheel, en de cd's zijn stuk voor stuk subliem, al zal er voor elke liefhebber wel een tussen zitten die hem of haar minder bevalt. Dat gaat over smaak en twisten.

Toch valt er nog wel het een en ander af te dingen op de keuze van Schouten. De vraag is of dat alleen aan hem ligt, of aan de contractuele haken en ogen van de samenwerking met Challenge. Wie ik mis in het rijtje Vloeimans-Herman-Honing, is pianist Michiel Borstlap. Of heeft hij de afgelopen tien jaar niks uitgebracht wat de toets de kritiek kon doorstaan? Verder valt in de bezettingen op dat er onder de ruim tachtig muzikanten zich welgeteld één vrouw bevindt: violiste Mary Oliver van de ICP. In het kader van de afgewogen selectie was er toch wel een muzikante te vinden geweest met voldoende kwaliteit? Wat te denken van Corrie van Binsbergen, Tineke Postma, Ineke Vandoorn of Monica Akihary (om er maar eens een paar te noemen)?

Bij deze laatste twee zijn we meteen terechtgekomen bij een geheel negeerde categorie: zang. Schouten doet het zelf af met de constatering 'Nederland heeft nu eenmaal geen sterke vocale traditie'. Dat is wel heel erg kort door de bocht, en als Piet Noordijk gerepresenteerd wordt als de eeuwige jonge hond, mag Rita Reys ook best langskomen. En uiteraard zouden we nog wel meer namen kunnen noemen van uitstekende, eigenwijze zangers en zangeressen.

Als Schouten gekozen had voor de prachtige cd 'Yalelol' van Boi Akih (met zangeres Monica Akihary) had hij meteen drie vliegen in één klap geslagen. Dit album valt namelijk ook nog eens in een derde categorie die hij over het hoofd heeft gezien: de crossover tussen jazz en wereldmuziek. De laatste jaren is daarin veel vruchtbaars ontstaan, zoals het Baraná Trio of Fula's Call, om nog maar te zwijgen van de nog altijd actuele mix van Surinaamse en Antilliaanse muziek met jazz.

Tenslotte nog een punt van kritiek op het inleidende verhaal in het begeleidende boekje. Schouten jubelt over de staat van de Nederlandse jazz. Dat is zeker terecht als we kijken naar de kwaliteit van het gebodene (de tien cd's zeggen wat dat betreft genoeg). Maar de situatie op de podia is bepaald niet zo rooskleurig als hij hem afschildert. Het Bimhuis loopt beter dan ooit en het North Sea Jazz Festival wordt goed bezocht, maar dat is al vele jaren het geval. Het jazzclubcircuit is echter de laatste jaren door de overheid stelselmatig verder tot de bedelstaf gedwongen, en met de nieuwe adviezen van het NFPK+ zijn ook de geldkranen voor een flink aantal groepen dichtgedraaid. Met een afname van het aantal mogelijke speelbeurten, een beknipting op de honorering voor muzikanten, en een gestage aanwas van jong talent van de conservatoria, ontstaat zo een situatie die wel eens een desastreuze uitwerking kon hebben op de totale Nederlandse jazzscene. Want waar kunnen al die prachtige groepen tot wasdom komen als er steeds meer podia verdwijnen?

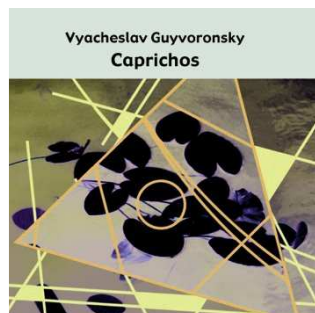
Het is een zwart scenario, en het wordt dus tijd dat de politiek inziet dat er nu ingegrepen moet worden voor het straks te laat is. Dan zitten we alleen nog bij de cd-speler met deze prachtige Volkskrant box op schoot, en denken we allemaal terug aan hoe mooi het toch nog was, in die eerste jaren van de 21ste eeuw. (Herman te Loo)

De cd-box 'NL Jazz' bevat de volgende tien cd's:

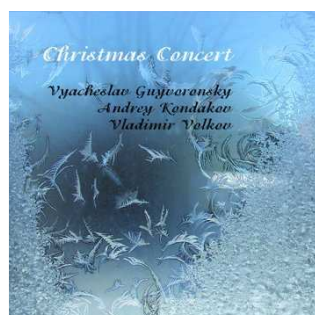

1. Piet Noordijk – Jubilee Concert
2. Eric Vloeimans – Summersault
3. Yuri Honing's Wired Paradise – Meet Your Demons
4. Monsieur Dubois – Soul Integration
5. State of Monc – Clippertron
6. ICP Orchestra – Aan & Uit
7. Jewels and Binoculars – The Music of Bob Dylan
8. Bik Bent Braam – Goes Bonsai
9. Benjamin Herman – The Itch
10. New Cool Collective - Big Band Live

Meer weten? Klik hier: <http://webwinkel.volkskrant.nl>.

CD-RECENSIES VERVOLG

VYACHESLAV GUYVORONSKY
Caprichos

VYACHESLAV GUYVORONSKY /
ANDREY KONDAKOV / VLADIMIR VOLKOV
Christmas Concert
Leo Records (www.leorecords.com)

De cd's 'Caprichos' en 'Christmas Concert' op Leo Records laten twee kanten zien van trompettist/componist Vyacheslav Guyvoronsky uit Sint Petersburg. 'Caprichos' is een uitgedompeerd werk, dat ooit uitging van een serie etsen van de Spaanse schilder Francisco Goya. De 43 korte stukjes (de meeste duren tussen de één en twee minuten) zijn geschreven voor een strijkersgroep (twee violen, altviool, cello en contrabas - soms uitgebreid tot een nonet) en Guyvoronsky's eigen trompet. Het is bepaald geen hemelbestormende muziek, want zo zit het muzikale universum van de componist niet in elkaar. Vriendelijk en bescheiden, zoals z'n eigen trompetspel, dat hij vaak wegcijfert in het ensemble. Soms doet de muziek wat Strawinsky-achtig aan, of lijken de capriccio's te verwijzen naar een andere beroemde landgenoot, Sjostakovitsj.

In 'Christmas Concerto' horen we Guyvoronsky als improvisator, in het gezelschap van zijn jarenlange duopartner, bassist Vladimir Volkov, en pianist Andrey Kondakov (die af en toe ook wat percussie ter hand neemt). De trompettist laat hier veel meer horen wat hij allemaal kan op zijn instrument, zoals een bijzonder effectief door de trompet meezingen (zoals we dat kennen van bijvoorbeeld Herb Robertson). In het openingsstuk, 'Attack', geeft dat een geestig extra commentaar bovenop het schmieren waarin het drietal zich ook meesters toont. Maar als drie nummers verder Volkovs 'Ballad c-moll' ter sprake komt, bewijst Guyvoronsky hoe teder hij zoiets ook kan vertolken, zonder ook maar een moment sentimenteel te worden. Alle drie de muzikanten zijn ritmisch erg sterk, en de Russische volksmuziek blijft te allen tijde een belangrijke inspiratiebron. Een mooi staaltje van het soort muziek waar labelbaas Leo Feigin in de jaren tachtig onze Westerse oren verbaasd deed staan. (Herman te Loo)

NIEUWSflitsen

Platen van Black Saint en Soul Note te downloaden

De complete catalogi van de platenlabels Black Saint en Soul Note zijn vanaf nu tegen betaling te downloaden via de website <http://www.emusic.com>. Het aanbod bestaat uit bijna zeshonderd albums uit de jaren zeventig tot en met negentig met werk van onder anderen Andrew Hill, Cecil Taylor, Dave Douglas, Anthony Braxton, Old and New Dreams en het World Saxophone Quartet. Beide labels zijn van Italiaanse origine en brachten in hun 30-jarige bestaan veel avant-garde muziek uit. Een overzicht van de hoogtepunten van het label kan worden gevonden op: <http://www.emusic.com/features/hub/blacksaint/index.html>.

Nieuwe cd's bij Evil Rabbit Records

Bij Evil Rabbit Records komt in het voorjaar de nieuwe cd 'Windfall' van saxofonist Ab Baars en bassist Meinrad Kneer uit. De afrondende opnames worden deze maand in het Bethaniënklooster in Amsterdam gemaakt. Ook begin volgend jaar wordt 'The Munderkingen sessions, part 2' verwacht, een duoplaat van pianist Albert van Veenendaal en Meinrad Kneer. Concertregistraties van concerten van Olthuis & Van Veenendaal met gasten (onder wie zangeres Kristina Fuchs, cellist Ernst Reyseger, drummer Martin van Duynhoven en percussionist Alan Purves) staan voor eind volgend jaar onder de titel 'The Mystery of Guests II' in de planning. Evil Rabbit Records is een onafhankelijk Nederlands label voor oorspronkelijke hedendaagse jazz en geïmproviseerde muziek, dat deze maand twee jaar bestaat.

OVERleden

Joe Romano, 27 november 2008 (76 jaar)

Saxofonist Joe Romano was vooral bekend bij musici. Als freelancer speelde hij onder meer in de orkesten van Woody Herman (1956 - 1970), Buddy Rich Big Band (1968 - 1974), Les Brown (1970 - 1972), Louis Bellson en Thad Jones/Mel Lewis. Ook is hij bekend vanwege zijn samenwerking met trompettist Chuck Mangione. Zijn eerste soloplaat maakte Romano in 1987 voor het Spaanse Fresh Sound-label. De saxofonist was een bopper en met name actief in het noordoosten van de VS. Hij overleed in Rochester, NY, aan de gevolgen van longkanker.

Gayle Dixon, 23 november 2008

Violiste Gayle Dixon had een klassieke opleiding, maar was ook actief in de jazz. Ze was lid van het Uptown String Quartet en het Quartette Indigo, en trad op met de vocalisten Sarah Vaughan en Tony Bennett. Dixon is te horen op platen van trompettist Woody Shaw en drummer Max Roach (als lid in 1983 van het Max Roach Double Quartet), trombonist Steve Turre en fluitist James Newton. Ook speelt ze viool op tal van latin-albums en de cd 'Introducing' van de Britse zangeres Joss Stone. Gayle Dixon had kanker, zo meldde haar zuster Akua Dixon in een e-mail over haar overlijden.

Heeft u jazznieuws? Ruim 2.750 **JAZZFLITS**-abonnees in Nederland en België lezen het graag! Ons mailadres: redactie@jazzflits.nl.

CONCERTVERSLAGEN

PIERRE COURBOIS VIJFKWARTS SEXTET

Bezetting: Toon de Gouw (tp), Jasper Blom (ss, ts), Jan Menu (bs), Willem Kühne (p), Niko Langenhuijssen (b) en Pierre Courbois (dr).

Datum en plaats: 30 november 2008, de Harmonie, Leeuwarden.

Dit voorjaar kreeg drummer Pierre Courbois de VPRO-Boy Edgarprijs uitgereikt. In het kader van de concerttoer die aan deze prijs is verbonden, kwam hij 30 november bij Hothouse Redbad in Leeuwarden. Courbois is een vernieuwer. Muzikaal, maar ook wat de techniek betreft. In de pauze van het concert, had je de kans om even achter het drumstel te kijken. Daar kon je zien dat hij niet twee pedalen heeft voor de bediening van zijn basdrum en hi-hat, maar zes. Met die vier extra pedalen kan hij de spanning van de vellen van zijn twee tomtoms verhogen, de gong bedienen en ook met zijn linkervoet de basdrum bedienen. Met zijn huidige sextet speelt Pierre Courbois alles in 5/4. In Leeuwarden ontbrak de zieke trombonist Ilja Reijngoud. Zijn vervanger was baritonsaxofonist Jan Menu. Menu speelde rond 2000 in het tentet van Pierre Courbois. Hij viel in met verve en deed niet onder voor de andere blazers: saxofonist Jasper Blom en trompettist Toon de Gouw. Vooral Jasper Blom op tenor- en sopraansax, stal de show met zijn zelfverzekerde spel.

Het stuk 'Opaque', waarmee de tweede set werd ingezet, werd door de introductie van bassist Niko Langenhuijssen heel Spaans ingezet. Daarna ging het stuk als vanzelf over in het thema. 'Cubic Roots' dat navolgend aan bod kwam, werd aangekondigd als de oneven variant van het beroemde stuk 'Giant Steps' van John Coltrane. In eerste instantie werd er in duo gespeeld, door Jasper Blom op tenor en bassist Niko Langenhuijssen. Pianist Willem Kühne voegde zich vervolgens bij hen. Pierre Courbois volgde en al gauw ging Jan Menu voortvarend met het thema aan de haal. Toen hoorde je inderdaad heel in de verte een echo van het meesterlijke stuk van Coltrane. In het slotstuk 'Pentangle', vijfhoek, startte Courbois met een drumsolo. Met paukenstokken creëerde hij een doolhof van klanken en ritmes. Doordat hij met zijn pedalen de spanning van zijn tomtom-vellen varieerde, leek het alsof hij op pauken sloeg. Dat was een mooi voorbeeld van de innovatieve vondsten van deze drummer. (Hessel Fluitman)

 Bekijk Pierre Courbois op You Tube:
<http://www.youtube.com/watch?v=SFPGcxt7to8>

GELEZEN IN De Volkskrant

"Laat ik voorop stellen: als ik niet naar het conservatorium was gegaan, was ik een slechte saxofonist geworden. Maar het heeft heel lang geduurd voor ik van die invloed af was. Er is mij jarenlang verteld wat allemaal niet goed is. Door mensen zoals Misha (Mengelberg, red.) en drummer Han Bennink ben ik het gevoel kwijtgeraakt dat dingen op een bepaalde manier zouden moeten. Een rare noot maakt de muziek minder saai."

Saxofonist Benjamin Herman, 2 december 2008

Frits Landesbergen (Foto: pr)

CONCERT DER PROMINENTEN

Bezetting: Karel Boehlee (p), Simon Rigter (ts), Frits Landesbergen (vibr), Ruud Jacobs (b) en Joost Patocka (dr).

Datum en plaats: zondag 16 november 2008, Jazzclub Langs de Lijn, Bussum.

JAZZ AWARD 2008

Ruim voor de aanvang van het concert was elke zitplaats al bezet. Het eerste nummer 'Stomping At The Savoy' zorgde meteen voor een plezierige ambiance. Het was de eerste keer dat de heren muzikanten in deze samenstelling speelde. Reden ook om zich aan het bekende repertoire te houden. Zoals van prominenten mag worden verwacht klonk het prima. Goed samenspel, veel enthousiasme en vooral een gedegen ritmesectie. In 'I Remember April' viel Simon Rigter op met een magnifieke solo.

Na de pauze besteedte radiopresentatrice Anne van Egmond het podium om de 'Langs de Lijn Jazz Award 2008' uit te reiken aan slagwerker en vibrafonist Frits Landesbergen. Een stralende Landesbergen nam het bijbehorende kunstwerk dankbaar in ontvangst en zette op zijn vibrafoon de eerste maten neer van 'In A Mellow Tone'. Het werd werkelijk een feest. Vermeldenswaardig is dat invaller pianist Boehlee boven zichzelf uitsteeg en prachtig soleerde. Bij de afsluiting kwam Joke Bruijs onverwachts uit het publiek en zong zeer virtuoos met het kwartet 'Love For Sale'. (Ton Luiting)

 Bekijk Frits Landesbergen op You Tube:
<http://www.youtube.com/watch?v=3RICSYvQisU>

JAZZFLITS

CONCERTVERSLAGEN VERVOLG**TINY LITTLE BIGBAND**

Bezetting: Marcel Fokker (z), Frank de Lange (p), Patrick Hemelrijk (cb), René Winter, (dr), Jeroen van de Star (1e tp), Heiko Ebner (2e tp), Hans Goemans (ts, as) en Ferdinand de Willigen (tb).

Datum en plaats: 30 november 2008, Brasserie Baars, Harderwijk.

SPEELS EN SUBTIEL

Het gebeurt de Tiny Little Big Band niet zo vaak het publiek dat niet van de stoelen springt en de dansvloer betreedt. Het optreden in Brasserie Baars was wat je noemt concertant, voor een overigens aandachtig publiek. En dat beschouw ik niet minder als de verdienste van dit goed in het pak gestoken gezelschap musicerende heren. Waar het bij feesten en partijen misschien iets minder aankomt op muzikale kwaliteit (als het maar lekker klinkt en swingt), is een luisterend publiek beduidend kritischer en zul je uit een ander vaatje moeten tappen. Dan komt het erop aan dat je laat horen wat je in huis hebt. En daarover hoeven we ons met deze band bepaald geen zorgen over te maken. Er wordt uitstekend gemusiceerd door dit octet. Niet alleen in de typische bigbandstukken maar ook in de meer intiem gespeelde nummers, als 'My funny Valentine' en 'Mr. Bojangles'. Met name in deze ballades komt het erop aan. Wanneer een breeduit swingend spelende bigband de versnelling een aantal tandjes terugdraait, is het alsof je op het smalle koord balanceert. Je kunt dan niets meer maskeren en het is erop of eronder. Complimenten voor de band en zanger Marcel Fokker die dit karwei uitstekend klaren en de aandacht van het publiek goed weten vast te houden. Vooral wanneer je concertant speelt en dit goed doet, zijn dit soort nummers de kersen op de cake en een blijk van kwaliteit. Daarnaast biedt de band ook in het meer up-tempo gespeelde werk, waaronder klassieke croonerstukken, voortreffelijk partij. Uitstekende samenwerking tussen ritmesectie en blazers staat hier garant voor. De in omvang bescheiden blazersgroep is zo goed op elkaar ingespeeld dat zij klinkt als een groter collectief. Muzikaal leider Frank de Lange verklaarde mij in de pauze dat de band muzikaliteit hoog in het vaandel heeft staan en dat de lat hoog ligt. En dat is duidelijk hoorbaar. Dat de heren daarnaast ook zichtbaar met plezier spelen maakt het compleet. En inderdaad, het klinkt ook lekker en swingt goed.

(Frank Huser)

 Bekijk de Tiny Little Bigband op You Tube:
<http://nl.youtube.com/watch?v=63jVWoL9Qz4>

JAZZMASTERS

NOG MEER LEZEN OVER JAZZ? KLIK OP:

<http://www.jazzmasters.nl>

JAZZ IMPULS

dubbelconcerten

Voor de pauze:-1 / Na de pauze:-2

1. The Missionary band**2. Kim Hoorweg Band**

17-01-09 Posthuis Theater - Heerenveen
23-01-09 De Doelen - Rotterdam
24-01-09 Sint Aegtenkapel - Amersfoort*
25-01-09 Leidse Schouwburg - Leiden*
29-01-09 Schouwburg Orpheus - Apeldoorn
30-01-09 Tripodia - Katwijk
*In beide sets optreden van Kim Hoorweg

1. Sanna van Vliet Kwartet**2. JazzXpress van Eric Ineke**

18-12-08 Scala Theater - Helmond
17-01-09 Philharmonie - Haarlem

1. Dimitar Bodurov Kwartet**2. Margriet Sjoerdsma Kwintet**

09-01-09 Theater Het Klooster - Woerden
10-01-09 Theater a/d Parade - Den Bosch
13-02-09 Schouwburg De Lawei - Drachten

1. Ack van Rooyen Kwintet**2. Soesja Citroen Trio**

27-12-08 Parkstad Limburg Theaters - Heerlen
10-01-09 Stadsgehoorzaal - Kampen
21-01-09 Schouwburg Het Park - Hoorn
01-02-09 Beauforthuis - Austerlitz

1. Rob van de Wouw Sextet**2. met zang van Ivar**

16-01-09 De Meervaart - Amsterdam
30-01-09 Theater de Kolk - Assen
06-02-09 Theater Het Klooster - Woerden

1. Juan Pablo Dobal met Magda Mendes**2. Josee Koning Band**

17-01-09 Goudse Schouwburg - Gouda
22-01-09 Theater de Stoep - Spijkenisse

1. Ilja Reijngoud kwartet**2. met zang van Fay Claassen**

31-01-09 Concertgebouw - Amsterdam
05-02-09 Muziekcentrum Vredenburg - Utrecht
13-02-09 De Doelen - Rotterdam

1. The Ploctones & Harmen Fraanje

11-01-09 Odeon De Spiegel Theaters - Zwolle
16-01-09 Schouwburg De Kring - Roosendaal
20-01-09 Chassé Theater - Breda
29-01-09 Scala Theater - Helmond
31-01-09 Parkstad Limburg Theaters - Heerlen

1. Peter Beets & Trio**2. Niels Tausk Kwintet**

17-12-08 Theater Het Kruispunt - Barendrecht

1. Maarten Ornstein met Dash

17-12-08 Schouwburg Orpheus - Apeldoorn
20-12-08 Concertgebouw - Amsterdam
17-01-09 CC De Weijer - Boxmeer

www.jazzimpuls.nl

INGEZONDEN

De 100ste verjaardag van een jazzliefhebster

Alle bezoekers van jazzclub 'Langs de Lijn' kennen haar, Anne Marie Klumper-de Bruin ofwel Mamalou, de nu 100-jarige moeder van jazzclubuitbater Louis Klumper. Vrijdag 28 november vierde zij haar verjaardagsfeest in zorgcentrum De Zandzee - compleet met een officieel bezoek van burgemeester Schoenmaker - en zondag 30 november werd het nog eens dunnetjes overgedaan tijdens een swingend jazzconcert. Want die wekelijkse happening wil ze als erelid niet graag missen - ze heeft daar immers haar vaste plaatsje en alleen in geval van ziekte of ongeluk blijft dat onbezet, bijvoorbeeld toen ze drie jaar terug haar heup brak en onlangs haar arm...

De 100-jarige tijdens het concert, zittend tussen burgemeester Schoenmaker (rechts) en oud-burgemeester Holthuizen (links). (Foto: Henk de Boer)

Zo'n 25 jaar lang heeft ze zelfs boven de jazzclub gewoond en uit die tijd weet ze mooie verhalen te vertellen. Zoals over de wereldberoemde pianist Monty Alexander, die zich in haar huisje kwam omkleden voor een concert en jaren later nog nadrukkelijk informeerde naar haar gezondheid. En over haar ontmoetingen met bassist Ray Brown, pianiste Amina Figarova, pianist Cor Bakker, vibrafonist Frits Landesbergen en al die andere jazzgrootheden uit binnen- en buitenland die in de loop van 25 jaar in 'Langs de Lijn' speelden. Zondag kwam de Amerikaanse zanger Ingram Washington nog speciaal voor haar overgevlogen en ook oud-burgemeester Holthuizen kwam haar feliciteren.

Henk de Boer

De redactie van JazzFlits behoudt zich het recht voor om ingezonden stukken in te korten, te redigeren of te weigeren.

CORRECTIE op nummer 108

In JazzFlits 108 stond in de recensie van de cd 'Western Reunion' van het **Gerry Mulligan Sextet** een letter te veel. Het stuk 'Demantion' van John Eardley heet eigenlijk 'Demanton'. Een fout die geen naam mag hebben, leest u de goede titel maar eens van achter naar voren!

(VERVOLG NIEUWS VAN PAGINA 1)

AL JARREAU

"Het hoefde van mij niet uitgebreid. Dat hij het gewoon even op piano zou spelen. Eenvoudig. Als het even kon met drums en bas erbij. Maar hij zei direct al dat hij daar waarschijnlijk geen tijd voor had. Nu moet ik maar op mijn oren vertrouwen. Ik neem mijn cassetterecordertje mee naar de repetitie. Dan zal ik alles opnemen. Moet ik op die manier maar zien me het eigen te maken", adus de zanger. Jarreau neemt muziek alleen op cassettebandjes op, de moderne techniek gaat hem boven de pet: "Zo'n bandje snap ik nog. Dat zie je draaien. En dat zoiets met magnetische velden gaat, daar kan ik me wel iets bij voorstellen. Maar die andere digitale dingen zijn niets voor mij. Ik ben altijd bang dat het bij mij niet werkt." Overigens ontzenuwt hij in het interview met Ton Ouwehand dat hij er warmpjes bij zit: "De mensen denken wel eens dat die Al Jarreau als beroemd zanger wel rijk zal zijn. Dat is helemaal niet zo. Als ik morgen zou stoppen met werken, zou ik volgend jaar ernstig in de problemen komen. Maar van binnen ben ik wel rijk. Als ik mensen enthousiast zie reageren op mijn muziek, dan geeft dat een enorme voldoening."

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzblad voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofredacteur:** Hans van Eeden (redactie@jazzflits.nl).

Eindredactie: Lo Reizevoort en Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Paul Blair (New York), Hessel Fluitman, Frank Huser, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jaap Lüdeke, Ton Luiting, Jan J. Mulder, Ab Schaap en

• Darius Timmer. **Fotografie:** Tom Beetz en Joke Schot. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding.

Rechten: Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Nieuwsdienst:** De nieuwsredactie van **JAZZFLITS** levert nieuwsberichten aan de bladen Jazzmozaïek en Jazz Bulletin. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. **JAZZFLITS-website:** Henk de Boer. Het **JAZZFLITS-logo** is ontworpen door Remco van Lis. **Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.**

NOMINATIES GRAMMY AWARDS 2009

BEST CONTEMPORARY JAZZ ALBUM

Floating Point

John McLaughlin

[Abstract Logix]

Randy In Brasil

Randy Brecker

[MAMA Records]

Cannon Re-Loaded:

All-Star Celebration Of Cannonball Adderley

(Various Artists)

Gregg Field & Tom Scott, producers

[Concord Jazz]

Miles From India

(Various Artists)

Bob Belden, producer

[4Q/Times Square Records]

Lifecycle

Yellowjackets Featuring Mike Stern

[Heads Up International]

BEST JAZZ VOCAL ALBUM

Breakfast On The Morning Tram

Stacey Kent

[Blue Note]

Imagina: Songs Of Brasil

Karrin Allyson

[Concord Jazz]

If Less Is More...Nothing Is Everything

Kate McGarry

[Palmetto Records]

Loverly

Cassandra Wilson

[Blue Note]

Distances

Norma Winstone (Glauco Venier & Klaus Gesing)

[ECM]

BEST JAZZ INSTRUMENTAL SOLO

Be-Bop

Terence Blanchard, soloist

Track from: Live At The 2007 Monterey Jazz Festival

(Monterey Jazz Festival 50th Anniversary All-Stars)

[Monterey Jazz Festival Records]

Seven Steps To Heaven

Till Brönner, soloist

Track from: The Standard (Take 6)

[Heads Up International]

Waltz For Debby

Gary Burton & Chick Corea, soloists

Track from: The New Crystal Silence

[Concord Records]

Son Of Thirteen

Pat Metheny, soloist

Track from: Day Trip

[Nonesuch Records]

Be-Bop

James Moody, soloist

Track from: Live At The 2007 Monterey Jazz Festival

(Monterey Jazz Festival 50th Anniversary All-Stars)

[Monterey Jazz Festival Records]

BEST JAZZ INSTRUMENTAL ALBUM

The New Crystal Silence

Chick Corea & Gary Burton

[Concord Records]

History, Mystery

Bill Frisell

[Nonesuch Records]

Brad Mehldau Trio: Live

Brad Mehldau Trio

[Nonesuch Records]

Day Trip

Pat Metheny With Christian McBride & Antonio

Sanchez

[Nonesuch Records]

Standards

Alan Pasqua, Dave Carpenter & Peter Erskine Trio

[Fuzzy Music]

BEST LARGE JAZZ ENSEMBLE ALBUM

Appearing Nightly

Carla Bley And Her Remarkable Big Band

[WATT]

Act Your Age

Gordon Goodwin's Big Phat Band

[Immergent]

Symphonica

Joe Lovano With WDR Big Band & Rundfunk Or-

chestra

[Blue Note]

Blauklang

Vince Mendoza

[Act Music and Vision (AMV)]

Monday Night Live At The Village Vanguard

The Vanguard Jazz Orchestra

[Planet Arts Recordings]

BEST LATIN JAZZ ALBUM

Afro Bop Alliance

Caribbean Jazz Project

[Heads Up International]

The Latin Side Of Wayne Shorter

Conrad Herwig & The Latin Side Band

[Half Note Records]

Song For Chico

Arturo O'Farrill & The Afro-Latin Jazz Orchestra

[Zoho]

Nouveau Latino

Nestor Torres

[Diamond Light Records]

Marooned/Aislado

Papo Vázquez The Mighty Pirates

[Picaro Records]